

مقایسه تاثیر صوت قرآن و آوای لالایی بر تغییرات ضربان قلب نوزادان بستری در بخش ویژه نوزادان

لیلا طاهری، سعید سبحانیان، زهرا مصلی نژاد، محسن حجت *

چکیده:

زمینه و هدف: حفظ ضربان قلب نوزادان در محدوده طبیعی در بخش‌های ویژه، یک هدف خطیر مراقبتی محسوب می‌گردد. انجام مداخلات غیر دارویی در این زمینه حایز اهمیت است. مطالعه حاضر با هدف تعیین تاثیر صوت قرآن و آوای لالایی بر تغییرات ضربان قلب نوزادان بستری در بخش ویژه نوزادان اجرا گردید.

مواد و روش‌ها: مطالعه کارآزمایی بالینی حاضر بر روی ۷۸ نوزاد بستری در بخش ویژه نوزادان یکی از بیمارستان‌های شهر جهرم، سال ۹۳-۱۳۹۲ انجام شد. نوزادان به روش در دسترس انتخاب و به صورت تصادفی در سه گروه قرآن، لالایی و کنترل قرار گرفتند. نوزادان دو گروه مداخله در طول ۳۳ روز و روزانه به مدت ۲۰ دقیقه قرآن یا لالایی می‌شنیدند و نوزادان گروه کنترل در طول این مدت هدفون بدون صوت دریافت می‌کردند. تعداد ضربان قلب نوزادان بلافاصله قبل از شروع مداخله، ۱۰ دقیقه و ۲۰ دقیقه بعد از شروع و نهایتاً ۲۰ دقیقه بعد از پایان مداخله ثبت گردید. داده‌ها با استفاده از آزمون‌های *Greenhouse - Geisser*، آنالیز واریانس یک‌طرفه و آنالیز واریانس اندازه‌های مکرر تحت نرم افزار SPSS ۱۹ تجزیه و تحلیل گردید.

یافته‌ها: میانگین ضربان قلب نوزادان قبل از مداخله در گروه لالایی $77/135 \pm 15/16$ ، قرآن $56/140 \pm 97/14$ کنترل $21/132 \pm 21/25$ بود که تفاوت آماری معنی‌داری با هم نداشتند؛ اما میانگین تغییرات ضربان قلب آن‌ها در دقیقه ۲۰ روز دوم، در گروه لالایی ($67/126 \pm 22/11$) در مقایسه با گروه کنترل ($31/134 \pm 31/18$) و صوت قرآن ($81/138 \pm 12/19$) به‌طور معنی‌داری کمتر بود ($p = 0.16/0$).

نتیجه‌گیری: با توجه به تاثیر آوای لالایی در روز دوم مداخله بر کاهش ضربان قلب، می‌توان از این روش در بخش مراقبت‌های ویژه نوزادان بهره برد. همچنین با توجه به اثرات شفاف‌بخش قرآن، تحقیقات بیشتری در این زمینه پیشنهاد می‌گردد.

واژه‌های کلیدی: قرآن، لالایی، نوزاد، ضربان قلب